

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/13488 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 12 juli 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 februari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, geweigerd om appellante ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij uitspraak van 12 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 21 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

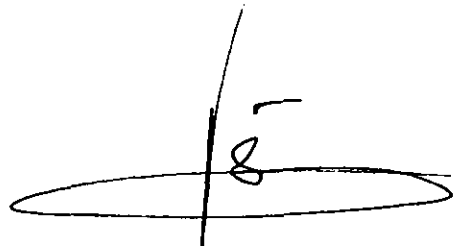
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 september 2007

343-563.

Verzonden: 3 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

regnr.:

Awb 06/13488

UITSPRAAK

inzake:

geboren op :
mede ten behoeve van haar minderjarige dochter,
beiden van Ghanese nationaliteit,
IND dossiernummer 0408.30.0303,
gemachtigde: mr. M. Pals, gemachtigde van de Stichting Rechtsbijstand Asiel te
Zwolle,
eiseres;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
als rechtopvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door M.M. Bosma, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 30 augustus 2004 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend.
Bij besluit van 17 februari 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen en ambtshalve overwogen dat eiseres geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) (amv-vergunning) wordt verleend.
- 1.2 Bij brief van 15 maart 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 12 mei 2006. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 30 mei 2007 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is in geschil de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b en c, Vw 2000 te verlenen, in stand kan blijven. Voorts is in geschil of verweerder aan eiseres een amv-vergunning heeft mogen weigeren.
- 2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het voornemen en het bestreden besluit overwogen dat eiseres toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd om haar nationaliteit en identiteit te kunnen vast stellen. De stellingen van eiseres, dat zij als gevolg van een verkrachting door onbekenden zwanger is geraakt en dat zij en haar destijds nog ongebooren kind om die reden door haar familie zullen worden vermoord, zijn niet te herleiden tot een van de vervolgingsgronden van het Vluchtelingenverdrag. Het relaas van eiseres omtrent haar problemen is vaag en summier.

Haar vrees om vermoord te worden door haar familieleden is louter speculatief en voorts onvoldoende zwaarwegend om tot vluchtelingenschap te concluderen. Eiseres heeft ten onrechte geen bescherming van de Ghanese autoriteiten ingeroepen.

Van de door eiseres gestelde verkrachting is niet gebleken dat deze is begaan van overheidswege, door politieke of militante groeperingen die de feitelijke macht uitoefenen in het land van herkomst of door een groepering waartegen de overheid niet in staat is of niet willens is bescherming te bieden. Tevens wordt in aanmerking genomen dat tijdsverloop bestaat tussen de gestelde verkrachting en het vertrek uit het land van herkomst. Voorts was de reden voor vertrek niet de gebeurtenis zelf, maar de reactie erop van de familieleden. Er is dan ook geen sprake van een situatie waarin van eiseres niet verwacht kan worden dat zij naar Ghana terugkeert.

In het land van herkomst is opvang aanwezig bij de tante van eiseres. Niet valt in te zien dat de verzorgers van eiseres niet in staat of niet willens zijn de verzorging van eiseres bij terugkeer naar Ghana op zich te nemen. Eiseres komt gelet hierop niet in aanmerking voor een amv-vergunning.

- 2.3 Eiseres heeft gesteld dat het niet toe te rekenen is dat zij geen documenten heeft overgelegd, nu zij vanwege haar zwangerschap onder grote psychische druk stond en voorts slechts veertien jaar was.

Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat zij en haar dochter bij terugkeer naar het land van herkomst een risico lopen in de zin van artikel 3 (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Zij voert daartoe aan dat ze er alleen voor zal komen te staan en een gestigmatiseerde positie zal innemen, omdat zij als jonge ongehuwde vrouw een kind heeft. Voorts is zij te jong om op eigen benen staan, hetgeen echter wel zal moeten omdat zij met haar oom en tante geen contact kan krijgen. Dit blijkt uit de bijgevoegde brief van haar voogd, , van 10 maart 2006. Daarnaast heeft ze geprobeerd contact te krijgen via hun postbusnummer, hetgeen niet is gelukt.

Voorts is het irreal, gezien haar leeftijd, van eiseres te verwachten dat zij zelfstandig bescherming gaat vragen bij de autoriteiten, dit temeer gelet op de gewelddadige verkrachting. Destijds was het niet aan eiseres om bescherming van de autoriteiten te vragen, maar aan haar verzorgers. Bovendien wisten die dat vragen om bescherming in deze familie-affaire zinloos zou zijn. Ter ondersteuning van dit standpunt verwijst eiseres naar een rapportage van L. Verkooyen, van 1 februari 2006, van Vluchtelingenwerk Nederland. Hierbij zijn zeven bijlagen gevoegd.

- 2.4 De vraag of eiseres toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd kan onbeantwoord blijven. Verweerder heeft immers daaraan niet het gevolg verbonden dat het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig is bevonden.

- 2.5 De rechtbank overweegt onder verwijzing naar onder meer de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 19 juli 2002 (JV 2002/306) en van 4 augustus 2006 (JV 2006/399) dat van een vreemdeling mag worden gevergd dat hij zich, alvorens hij zijn land van herkomst verlaat om elders bescherming te zoeken, tot de autoriteiten van dat land wendt om bescherming te krijgen, tenzij dit voor hem gevaarlijk is of bij voorbaat zinloos. Indien dit niet aannemelijk is gemaakt, kan slechts het tevergeefs inroepen van de bescherming van de autoriteiten ertoe leiden dat moet worden aangenomen dat de autoriteiten van het land van herkomst niet bereid of in staat zijn bescherming te bieden. Eiseres heeft echter nagelaten de bescherming in te roepen van de autoriteiten. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt mogen stellen dat eiseres onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het inroepen van bescherming bij voorbaat zinloos was.

De rechtbank overweegt dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat stigmatisering zoals door eiseres is aangevoerd geen omstandigheid is zoals bedoeld in artikel 3 EVRM. Dat het leven van eiseres door deze stigmatisering onhoudbaar zou zijn is niet aannemelijk geworden.

Verweerder heeft zich – mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen – op het standpunt kunnen stellen dat eiseres geen gegronde reden heeft aan te nemen dat zij en haar dochter bij uitzetting

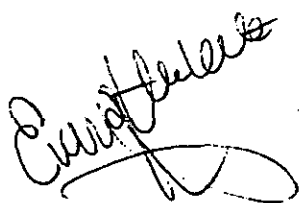
een reëel risico lopen te worden onderworpen aan foltering en wel aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

- 2.6 Eiseres heeft ter zitting gesteld dat zij een beroep doet op overige klemmende redenen van humanitaire aard, vanwege haar vrees voor stigmatisering in het land van herkomst.
- 2.7 Met betrekking tot het beroep van eiseres op toelating op grond van artikel 29, lid 1, sub c, Vw 2000 is, mede gelet op hetgeen is overwogen onder paragraaf 2.4, niet gebleken van zodanig klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van eiseres verlangd kan worden dat zij terugkeert naar het land van herkomst.
- 2.8 Er is derhalve geen grond voor het oordeel dat de weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b of c, Vw 2000 te verlenen niet in stand kan blijven.
- 2.9 Voorts heeft eiseres betoogd dat zij in aanmerking komt voor een amv-vergunning, aangezien zij met haar oom en tante, haar voormalige verzorgers, geen contact kan krijgen. Nu is gebleken dat haar verzorgers niet meer op het laatst bekende adres wonen, kan dan ook niet langer van adequate opvang worden gesproken, aldus eiseres. Uit informatie van Vluchtelingenwerk, Home Office, 2 december 2005, blijkt volgens eiseres dat er onvoldoende weeshuizen zijn in Ghana.
- 2.10 Blijkens paragraaf B14/2.2.4 Vc 2000 wordt onder adequate opvang verstaan iedere opvang (ongeacht de vorm) waarvan de omstandigheden niet wezenlijk verschillen van de omstandigheden waaronder opvang wordt geboden aan leeftijdsgenoten die zich in een vergelijkbare positie als de betrokkene bevinden. Dit kan bestaan uit opvang door ouders, familieleden, vrienden, burens, stam-, clan- of dorpsgenoten. Het bestaan van adequate opvang wordt in ieder geval aangenomen indien in het betreffende land een familielid tot in de vierde graad aanwezig is. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres met de brief van haar voogd onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat er in het land van herkomst voor haar geen adequate opvang voorhanden is. Haar oom en tante wonen immers in Ghana. Eiseres wordt niet gevolgd in haar stelling dat verweerder dient na te gaan of haar oom en tante haar nog willen opvangen. Het is aan eiseres om het tegendeel aannemelijk te maken en daarin is zij niet geslaagd.
- 2.11 Gelet op het voorgaande heeft verweerder een amv-vergunning aan eiseres mogen weigeren.
- 2.12 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.
- 2.13 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 **BESLISSING**

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen en in tegenwoordigheid van E.G.M. ten Kate als griffier in het openbaar uitgesproken op **12 JULI 2007**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **12 JULI 2007**

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 7 AUG 2007	
ZAAKNR.	200705566
AAN:	113
BEHANDELD: DD:	PAR:

Bolwerk Advocaten
Arnhem

Postadres
Postbus 1015
6801 BA Arnhem

Bezoekadres
Broerenstraat 41
Arnhem

T (026) 353 08 82
F (026) 353 08 83
E arnhem@bolwerkadvocaten.nl

Advocaten & Procureurs
mr. mr. W.F. Boland-van Hal
mr. mr. M.J. van Dijk
mr. mr. W.J. van Eck
mr. mr. N.H.J. Kaegman
mr. mr. M. Pals
mr. mr. J.M.A.P. van Pul

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC s'-GRAVENHAGE

Per post en tevens per fax:
070 - 365 13 80

Ons kenmerk: AR8886/MP/MP
Uw kenmerk: V-nr.
Doorkiesnummer: 026-3530882
E-mail: arnhem@bolwerkadvocaten.nl
Datum: 6 augustus 2007
Bijlagen: uitspraak Rechtbank Zwolle van 12 juli 2007+machtiging
Onderwerp: ' IND HB

APPELSCHRIFT

Edelachtbaar college,

van Ghanese nationaliteit, feitelijk verblijvend , ten deze woonplaats kiezend te 6811 EB ARNHEM aan de Broerenstraat 41, bij het kantoor van mr. M. Pals die uitdrukkelijk door appellante is gemachtigd en als haar gemachtigde zal optreden met het recht van vervanging, hierna te noemen 'appellante', heeft op 30 augustus 2004 een verzoek ingediend om toelating als vluchteling.

De Staatssecretaris van Justitie heeft bij beschikking van 17 februari 2006 de aanvraag afgewezen en ambtshalve overwogen dat geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14 eerste lid aanhef en onder e Vw 2000 (amv-vergunning) zou worden verleend.

Op 15 maart 2006 is een beroepschrift op nader in te dienen gronden ingediend tegen voornoemde beschikking. Deze gronden zijn op 12 mei 2006 aangevuld. Het beroep is ter zitting van 30 mei 2007 behandeld. Bij uitspraak van 12 juli 2007 heeft de rechtbank Zwolle het beroep ongegrond verklaard. Tegen laatstgenoemde uitspraak, welke in kopie is bijgevoegd, keert zich dit appelschrift.

Het appelschrift berust op de navolgende grieven:

Grief 1: Onjuiste toepassing c.q. interpretatie van het toetsingskader

Grief 2: Motiveringsgebrek

Grievens 1 en 2 zullen gezamenlijk onderbouwd worden, nu zij met elkaar samenhangen.

Overweging rechtbank:

"Blijkens paragraaf B14/2/2/4 Vc 2000 wordt onder adequate opvang verstaan iedere opvang (ongeacht de vorm) waarvan de omstandigheden niet wezenlijk verschillen van de omstandigheden waaronder opvang wordt geboden aan leeftijdsgenoten die zich in een vergelijkbare positie als betrokkene bevinden. Dit kan bestaan uit opvang door ouders, familieleden, vrienden, burens, stam-, clan- of dorpsgenoten.

Het bestaan van adequate opvang wordt in ieder geval aangenomen indien in het betreffende land een familielid tot in de vierde graad aanwezig is.

Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunne stellen dat eiseres met de brief van haar voogd onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat er in het land van herkomst voor haar geen adequate opvang voorhanden is. Haar oom en tante wonen immers in Ghana. (onderstreping: MP)

Eiseres wordt niet gevolgd in haar stelling dat verweerder dient na te gaan of haar oom en tante haar nog willen opvangen. Het is aan eiseres om het tegendeel aannemelijk te maken en daarin is zij niet geslaagd (r.o. 2.10).

De rechtbank heeft miskend dat appellante in het geheel niet weet waar haar oom en tante verblijven en dus evenmin of zij nog wel in Ghana verblijven. De rechtbank gaat uit van vermoedens en niet van de informatie die is gepresenteerd welke erop neerkomt dat sinds het vertrek uit Ghana haar oom en tante zijn verdwenen, en zij geen enkel contact meer heeft kunnen verkrijgen met hen. Het is in het geheel geen feitelijk gegeven dat de oom en tante nog in Ghana zijn, dit is finaal onduidelijk, het zou kunnen maar evengoed niet het geval kunnen zijn, van welk onjuist feitelijk gegeven in het nadeel van appellante de rechtbank echter wel van uit gaat.

Uit de brief van de voogd blijkt niet eenduidig dat oom en tante in Ghana aanwezig zijn, maar blijkt eenduidig dat zij voor [] en de voormalige werkgever van oom totaal onvindbaar zijn en niet meer op het oude adres wonen. Hiermee is in het geheel niet aangetoond dat zij in Ghana wonen!

Deze onterecht aanname van de rechtbank blijkt niet uit het dossier, is niet verklaard door appellante, en wordt zeer bestreden. Te meer nu de rechtbank deze aanname derhalve onvoldoende dan wel onvoldoende draagkrachtig heeft gemotiveerd.

In dit geval bestond er derhalve alle aanleiding [] het voordeel van de twijfel te gunnen en te oordelen dat in dit geval er geen sprake is van adequate opvang, immers, getwijfeld kan worden of oom en tante in Ghana aanwezig zijn, zoals B14/2.2.4 Vc 2000 vereist. Deze handelwijze is in strijd met het beleid van de IND.

Conclusie

De rechtbank had het beroep van appellante gegrond dienen te verklaren volgens het eigen beleid van de IND, vermeld in B14/2.2.4 Vc 2000.

Hoogachtend,
Mede namens appellante,

Mw. mr. M. Pals
gemachtigde

N.B.:

1. De Bolwerk Advocaten heeft een rekening-courant voor het betalen van de griffierechten bij de Raad van State.